Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30288
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

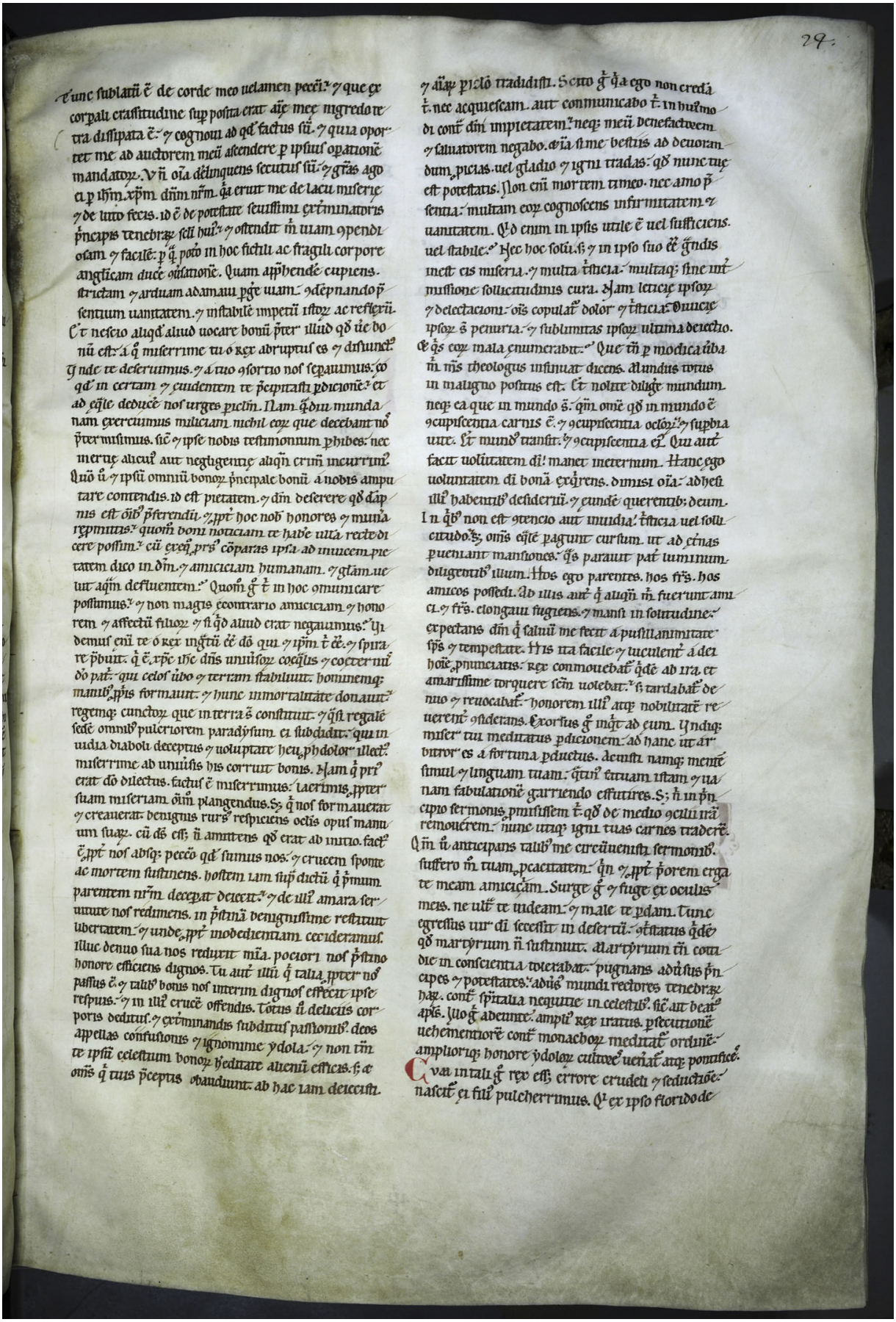

29.

Tunc sublatū ē de corde meo uelamen peccī. ⁊ que ex
corpali crassitudine sup posita erat aīe mee. ingredo re
tra dissipata ē. ⁊ cognoui ad qd factus sū. ⁊ quia opor
tet me ad auctorem meū ascendere p ipsius opationē
mandatoꝝ. Vñ oīa delinquens secutus sū. ⁊ grās ago
ei p ihm xpm. dnm nrm. qa eruit me de lacu miserie
⁊ de luto fecis. id ē de potestate seuissimi erminatoris
pncipis tenebraꝝ scli hui. ⁊ ostendit m̄ uiam ꝓpendi
oīam. ⁊ facilē. p q. potō in hoc fictilī ac fragili corpore
anglicam duce oīlationē. Quam appbendē cupiens.
strictam ⁊ arduam adamauī pgere uiam. ⁊ dēpnando p
sentium uanitatem. ⁊ instabilē imperū istoꝝ ac reflexū.
Et nescio aliqd aliud uocare bonū pter illud qd ue bo
nū est. a q miserrime tu ō rex abruptus es ⁊ disunct.
Y nde te deseruimus. ⁊ a tuo ꝓsortio nos separauimus. eo
qd in certam ⁊ euidentem te peccatis pdicionē. et
ad eēte deducē nos urges pclīn. Nam qdiu munda
nam exercuimus uiciam. nichil eoꝝ que decebant nō
pter misimus. sicē ⁊ ipse nobis testimonium phibes. nec
meruē alicuī aut negligentie aliqn crimī incurrimus.
Quō ū ⁊ ipsū omnū bonoꝝ pncipale bonū a nobis ampu
tare contendis. id est pietatem. ⁊ dīn deserere qd dap
nis est oīb pferendū. ⁊ pt hoc nob honores ⁊ munā
rpmitis. quom bonī noticiam te habe uita recte di
cere possim. cū exeq prs cōparas ipsa ad inuicem pie
tatem duco in dm. ⁊ amicicia humanam. ⁊ glām ue
ut aqm defluentem. Quom g t in hoc omunicare
possumus. ⁊ non magis econtrario amicicia ⁊ hono
rem ⁊ affectū filioꝝ ⁊ ñ qd aliud erat negauimus. Y
demus enī te ō rex ingtū ē dō qui ⁊ ipm t ē. ⁊ spira
re pbuit. q ē xpc ihc dns unūsoꝝ coeqlis ⁊ coeter nū
dō pat. qui celos ūbo ⁊ terram stabiliuit. hominemq
manib pis formauit. ⁊ hunc immortalitate donauit
regemq cunctoꝝ que in terra s constituit. ⁊ qsi regalē
sedē omnib pulcriorem paradysum ei subdidit. qui in
uidia diabolī deceptus ⁊ uoluptate heu ph dolor illect
miserrime ad unuisis his corruit bonis. Nam q pri
erat dō dilectus. factus ē miserrimus. lacrimis pter
suam miseriam oīm plangendus. S; q nos formauerat
⁊ creauerat benignus rurs respiciens oculis opus manu
um suaꝝ. cū ds esset ñ amittens qd erat ad initio. facta
ē pt nos absq peccō qd sumus nos. ⁊ crucem sponte
ac mortem sustinens. hostem iam sup ducū q pmum
parentem nrm decepat deiecit. ⁊ de uli amara ser
uitute nos redimens. in pstinā benignissime restituit
libertatem. ⁊ unde pt inobedientiam ceciderāmus.
Illuc denuo sua nos reduxit mia. pociori nos pstino
honore efficiens dignos. Tu aut illū q talia pter nos
passus ē. ⁊ talib bonis nos interim dignos effecit ipse
respuis. ⁊ in ilū crucē offendis. Totus ū deiectus cor
poris deditus. ⁊ erminandis subditus passionib deos
appellas confusionis ⁊ ignominie ydola. ⁊ non tm
te ipsū celestium bonoꝝ hēditate alienū efficis. s; a
omīs q tuis pceptis obauduiunt. ab hac iam deiecisti.
⁊ aliaꝝ pclō tradidisti. Scito g q ego non credā
t. nec acquiescam. aut communicabo t. in huīmo
di cont dīi impietatem. neq meū benefactorem
⁊ saluatorem negabo. aīa si me bestiis ad deuoran
dum pcias. uel gladio ⁊ igni tradas. qd nunc tuę
est potestatis. Non enī mortem timeo. nec amo p
sentia. multam eoꝝ cognoscens infirmitatem ⁊
uanitatem. Qd enim in ipsis utile ē uel sufficiens.
uel stabile. Hec hoc solū. s; ⁊ in ipso suo ē gndis
incit eis miseria. ⁊ multa tticia. multaq sine int
missione sollicitudinis cura. Nam leticiē ipsoꝝ
⁊ delectacionī oīs copulat dolor ⁊ tticia. Ouiciē
ipsoꝝ s penuria. ⁊ sublimitas ipsoꝝ ultima deiectio.
ē qs eoꝝ mala enumerabit. Que tm p modica ūba
m̄ ms theologus insinuat dicens. Mundus totus
in maligno positus est. Et nolite diligē mundum
neq ea que in mundo s. qm omē qd in mundo ē
ꝓcupiscentia carnis ē. ⁊ ꝓcupiscentia oclōꝝ. ⁊ supbia
uite. Et mund transit. ⁊ ꝓcupiscentia ei. Qui aut
facit uolūtatem di manet in eternum. Hanc ego
uoluntatem di bonā exq̄rens. dimisi oīa. adhesi
illi habentib deiderū. ⁊ eundē querentib deum.
In qb non est ꝓtencio aut inuidia. tticia uel solli
citudo. s; omīs eēte pagunt cursum. ut ad ctnas
pueniant mansiones. qs parauit pat luminum
diligentib illum. Hos ego parentes. hos frs. hos
amicos possedi. Ab illis aut q aliqn m̄ fuerunt ami
ci. ⁊ frs. elongaui fugiens. ⁊ mansi in solitudine.
expectans dīn q saluū me fecit a pusillanimitate
sps ⁊ tempestate. His ita facile ⁊ luculent a dei
hoīe pnunciatis. rex commouebat qdē ad ira. et
amarissime torquere scīn uolebat. s; tardabat de
nuo ⁊ reuocabat. honorem illi atq nobilitatē re
uerent ꝓsiderans. Exorsus g mgt ad eum. Y ndq
miser tu meditatus pdicionem. ad hanc ut ar
bitror es a fortuna pducdus. deinsti namq memē
simul ⁊ linguam tuam. qtū tuam istam ⁊ ua
nam fabulationē garriendo effutires. S; ñ in pn
cipio sermonis pmisissem t. qd de medio oculi mā
remouerem. nunc utq igni tuas carnes traderē.
Qm ū anticipans talib me circūuenisti sermonib.
suffero m̄ tuam pcacitatem. qn ⁊ pt porem erga
te meam amicicam. Surge g ⁊ fuge ex oculis
meis. ne uilt te uideam. ⁊ male te pdam. Tunc
egressus uir di secessit in deserū. ostatus qdē
qd martyrium ñ sustinuit. a martyrium tm cotī
die in conscientia tolerabat. pugnans adūsus pn
cipes ⁊ potestates. adūs mundi rectores tenebraꝝ
haꝝ. cont spitalia nequitie in celestib. sic aut beat
apls. Juo g adeunte. amplū rex iratus. pscutionē
uehementiorē cont monachoꝝ meditat ordinē
ampliorq honore ydoloꝝ cultureē uenat atq pontificē.
Qua in tali g rex est; errore crudeli ⁊ seductione.
nascit ei filū pulcherrimus. Qi ex ipso florido de